

Με τὸ λάλημα τοῦ Σαντεκλέρ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος... (Πράξις β΄.)

Ο “ΣΑΝΤΕΚΛΕΡ”

ΑΣΦΑΛΩΣ ὁ Ροστάν—ὁ ποιητὴς τοῦ «Συρανὸ», τοῦ «Δετιδέως», τῆς «Σαμαρείτιδος»—εἶνε ὁ τυχερότερος καὶ ὁ ἐπιτυχειότερος Γάλλος συγγραφεὺς.

Ἐπὶ χρόνον πολὺν ἡ φήμη ὅτι γράφει ἐν δράμα μυστηριωδῶς καὶ ὑποκώφως περιίπτατο τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινῆ ἐπιτηδείως ἐκεντᾶτο. Ἐπὶ ὀκτῶ ἔτη ἐγράφετο ὁ «Σαντεκλέρ». Τί ἦτο; Κανεὶς δὲν ἤξευρεν. Ὁ θάνατος τοῦ Κοκλὲν ἦτο ἡ πρώτη ρεκλάμα τοῦ ἔργου· τὸ ἐρεκλαμάρισεν ὁ ἴδιος Ροστάν ἐκφωνῶν ἐπιτάφιον εἰς τὸν ἀποθανόντα μέλλοντα πρωταγωνιστήν. Ὅλα τὰ περιστατικὰ συνετέλεσαν ὥστε νὰ ὀγκωθῆ ἡ φήμη τοῦ «Σαντεκλέρ». Καὶ αὐτὴ ἡ πλημμύρα νομίζει τις ὅτι ἐπῆλθεν, ἵνα ἀναγγελθῆ ἐπειγόντως ἀνὰ τὸν κόσμον διὰ τῶν τηλεγραφικῶν πρακτορείων ὅτι ἐπλημμύρησε τὸ Παρίσι καὶ ταυτοχρόνως ὅτι ἡ πρώτη «Σαντεκλέρ» ἐνεκα βλάβης τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτισμοῦ ἀνεβλήθη διὰ... δύο ἡμέρας!

Ὁ συρμὸς ἐνεκολπώθη τὸν «Σαντεκλέρ». Καπέλλα, γλυκύσματα, καταστήματα ἐβαπτίσθησαν μὲ τὸ ὄνομα τοῦ πετεινοῦ τοῦ Ροστάν. Μεγάλα Ἀγγλικά ἐργοστάσια πτερῶν κτεκλύθησαν ἀπὸ παραγγελίας.

Ἡ πρώτη παράστασις τοῦ «Σαντεκλέρ» ὅα μείνη μο.αδικὴ εἰς τὰ θεατρικὰ χρονικά τοῦ κόσμου. Προηγήθησαν 60 δοκιμαί· κατὰ τὴν τελευ-

ταίαν ἐν τούτοις ὁ Ροστάν, κατόπιν συμβουλίου μετὰ τῆς γυναικὸς του, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ θεάτρου, τοῦ διευθυντ. τοῦ «Φιγαρῶ» καὶ τοῦ Κοκλὲν υἱοῦ περιέκοψεν ἐκ τῆς τελευταίας πράξεως σκηνὰς τινάς. Ὁ Μπαρρὲς ὀνομάζει τὴν πρώτην παράστασιν τοῦ «Σαντεκλέρ» ὡς τὴν περιφημότεραν ποῦ εἶδε τὸ Παρίσι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν «Γάμων τοῦ Φίγαρα». Ἐντὸς τοῦ θεάτρου τῆς «Πύλης τοῦ Ἁγ. Μαρτίνου» ὄλος ὁ ἄφρος τῆς Παρισινῆς κοινωνίας καὶ ὄλοι οἱ ἱεροφάνται τῆς τέχνης, τῶν γραμμάτων καὶ σμῆνος κριτικῶν. Ἐξῶθεν, χιλιάδες περιέργων ὑπὸ βροχὴν. Οἱ περισσότεροι φωνάζουν «Κουκουρικου!» Κάποιοι ἐρωτᾷ ἂν θὰ ἀναγγελθῆ τὸ γεγονός δι' 101 κανονισμοῦ. Τὸ Παρίσι ὅλον ξετρελλαμένον. Ὁ Ροστάν ἐθριάμβευσε πρὶν ἀνοιξῆ ἡ σκηνή. Ὅλον τὸ Παρίσι ἐκρέματο τὸ βράδυ ἐκεῖνο ἀπὸ τὸ ράμφος τοῦ Σαντεκλέρ. Τὸ θεάτρον τοῦ Ἁγ. Μαρτίνου ὅπου ἐθριάμβευον ἄλλοτε τὰ δράματα τοῦ Οὐγκώ καὶ ὅπου ἐνεφάνισθη ὁ Καζιμίρ Δελαβὴν, ἐπεσκευάσθη, ἔλαμπρύνθη. Διὰ τρεῖς μῆνας τὰ εἰσιτήρια τοῦ θεάτρου εἶχον προπωληθῆ. Οἱ Ἀμερικανοὶ ἀναβάλλουν ἐπὶ μῆνα τὴν ἀναχώρησιν των ἐκ Παρισίων διὰ νὰ ἴδουν τὸν Σαντεκλέρ· εἰς τετράκις εἶχε πληρῶσθ τὸν ναυλόν του καὶ τετράκις ἀνέβηκεν. Εἰς τῶν ὑπουργῶν ἐπὶ ἕνα μῆνα δὲν ἐδέχετο πρόσκλησιν, ἵνα μὴ συμπέσῃ μὲ τὴν πρώτην τοῦ Σαντεκλέρ. «Πρόκειται περὶ ἔθνικῆς μάχης» ἔλεγε. Κυρία μέλλουσα νὰ ὑποστώσιν ἐγχειρήσιν, ἀνέβαλον διὰ νὰ τὴν κάμουν μετὰ τὸν «Σαντεκλέρ»....